

РЕШЕНИЕ

№ 1578

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9861** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124 Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл.90, ал.1, т.1 ЗДСл.

Образувано е по жалба на Е. И. И., с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет. 03, ап. 054, срещу Заповед № РД – 11 – 00– 2813/21. 09. 2023 г. на изпълнителния директор на Агенция по заетостта, с която на основание чл. 90, ал.1, т.1 от ЗДСл за нарушение на чл. 89, ал.1 и ал. 2, т.1 от ЗДСл, чл. 2, т. 3 и чл. 5, ал.1 и ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и неизпълнение на служебни задължения, които произтичат пряко от т. 5. 1, 5. 16, 7. 11, 7. 15, 7. 18 от длъжностната характеристика за длъжността „главен юрисконсулт“ в отдел „Правен“ на Агенция по заетостта е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Правят се възражения, че наложеното наказание е явно несправедливо и тежко, защото е наложено за пропуск на служителя, а не за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 89 от ЗДСл. Твърди се, че в оспорената заповед не са посочени служебните задължения, които са били виновно нарушени. Констатираните пропуски са неволна грешка, сторена без умисъл, несъзнателно, от която не са настъпили вреди за Агенция по заетостта. Жалбоподателят посочва, че не е отчетено и цялостното му служебно поведение, фактът, че е работил само в държавната администрация, а в Агенция по заетостта работи от 14. 05. 2019 г. и няма наложени други дисциплинарни наказания. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на Агенция по заетостта, чрез юрисконсулт

М., прави искане за потвърждаване на оспорената заповед. Излага доводи, че дисциплинарното наказание „забележка“ е наложено при спазване на изискванията на ЗДСл. Вмененото нарушение е доказано и е сериозно по вида си. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото е представена административната преписка, като писмени доказателства са приети заверени копия на становищата, които са съгласувани в деловодна система „А.“, без да са отворени от страна на жалбоподателя. Представените с административната преписка писмени доказателства и тези, събрани в съдебното производство не са оспорени от страните по реда и на основанията в чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, че Е. И. И. заема длъжността „главен юрисконсулт“ в отдел „Правен“, дирекция „Правно обслужване и обществени поръчки“ в Централна администрация на Агенция по заетостта.

Със Заповед № РД – 11 – 00 – 2683/30. 08. 2023 г. на и.д. изпълнителния директор на Агенция по заетостта е образувано дисциплинарно производство срещу него във връзка с данни за неизпълнение на служебни задължения по съгласуване на преписките на дирекция „Мониторинг на дейностите по заетостта и трудовата миграция“ в ДС „А.“. При направени проверки в ИС „А.“ за периода от 15. 08. 2023 г. до 21. 08. 2023 г. е установено, че служителят е изпратил преписки за съгласуване до главния секретар и съответно за подпис на изпълнителния директор, без преди това да е отворил и прочел документите, които се съдържат в „Е – архив“ по преписката в ДС „А.“.

С писмо рег. № 30 – 00 – 3049/30. 08. 2023 г. са изискани писмени обяснения за начина на съгласуване на преписки по заявление рег. № М – 8224/01. 08. 2023 г. от „Пилко“ ЕООД за лицето Р. Мизаноор на дата 15. 08. 2023 г., по заявление рег. № М – 8397 от „М. 96“ за лицето Р. Р. на дата 16. 08. 2023 г., по заявление с рег. № М – 8400 от 08. 08. 2023 г. от „М. 96“ за лицето М. К. на дата 16. 08. 2023 г. и по заявление рег. № М -5283/04. 08. 2023 г. от „Леони България“ АД за лицето Хоссаин Аслам на дата 21. 08. 2023 г.

Служителят е депозирал писмени обяснения с рег. № 3000 – 31090/04.09.2023 г., в които е посочил, че е съгласувал документите лично. Не се е запознал с „Е – архив“ в ДС А. поради неволна грешка, сторена без умисъл, несъзнателно, която се дължи на поредността на други документи относно същото дружество, които са били обработени в деловодната система последователно един след друг, което е създавало в служителя погрешното убеждение, че вече се е запознал с документа, който съгласува. От дирекция „Мониторинг на дейностите по заетостта и трудовата миграция“ се създават огромен обем документи, които се съгласуват веднага, ритмично и целодневно, така, че документ, който е изготвен в съответния ден да се съгласува до края на работния ден.

На 14. 09. 2023 г. е проведено изслушване от ДНО, за което е съставен протокол. На срещата Е. И. поддържа изложеното в писмените обяснения. Заявява, че е отговорен и се стреми да съгласува документите веднага, в рамките на същия работен ден.

Издадена е процесната Заповед № РД – 11 – 00 – 2813/21. 09. 2023 г. на изпълнителния директор на Агенция по заетостта, с която на основание чл. 90, ал.1, т.1 от ЗДСл за нарушение на чл. 89, ал.1 и ал. 2, т. 1 от ЗДСл, чл. 2, т. 3 и чл. 5,

ал.1 и ал. 2 от Кадекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и неизпълнение на служебни задължения, които произтичат пряко от т. 5. 1, 5. 16, 7. 11, 7. 15, 7. 18 от длъжностната характеристика за длъжността „главен юрисконсулт“ в отдел „Правен“ на Агенция по заетостта е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. В заповедта не са посочени конкретните преписки, които са били съгласувани без служителят да се е запознал с „Е – архив“ в ДС А.. Установено е, че не са настъпили финансови вреди, не са извършени злоупотреби със служебно положение. Констатираните пропуски в работата не са умишлени нарушения или съзнателно неизпълнение на задълженията по длъжностна характеристика.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК. Същата е подписана, подадена е в предвидения по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл срок, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита, пред родово и местно компетентния да я разгледа административен съд. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл. 124 от ЗДСЛ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в съвкупност със събраните по делото доказателства и становищата на страните, Административен съд София - град, намира жалбата за основателна по следните съображения:

В съответствие с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материално правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно нормата на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл, дисциплинарните наказания се налагат от органа по назначаването. В настоящия случай, оспорената Заповед №РД – 11 – 00 – 2813/21. 09. 2023 г. е издадена от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, който се явява и орган по назначаването, поради което същата е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Приложимото право относно отговорността на оспорвания за неизпълнение на служебните задължения е Законът за държавния служител, с оглед заеманата длъжност по служебно правоотношение според Класификатора на длъжностите в администрацията. Редът за установяване и наказване на дисциплинарните простъпки е уреден в раздел II, глава V от закона, по строго формално дисциплинарно производство, гарантиращо обективността при преценката на органа и защитата на служителя. В чл. 97 от ЗДСл е регламентирано задължителното съдържание на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. В случая заповедта не отговаря на изискванията на чл. 97, ал.1, т. 4 от ЗДСл. Съгласно чл. 97, ал.1, т. 4 от ЗДСл, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да съдържа описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В заповедта не са посочени датите на извършване на нарушенията, не са посочени конкретните преписки, по които е извършено съгласуването, не са приложени към заповедта като доказателства преписките от ДС А., които съставляват доказателствата,

потвърждаващи извършеното дисциплинарно нарушение. Цитираните като нарушени текстове от длъжностната характеристика, Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация са общи. Задължение на дисциплинарнонаказващия е да конкретизира поведението на служителя, довело до тяхното нарушаване, каквато конкретизация не е налице. Единственото доказателство, приобщено в хода на образуваното дисциплинарно производство със Заповед № РД – 11 -00 – 2683 от 30. 08. 2023 г. на изпълнителния директор на Агенция по заетостта са писмените обяснения на служителя и протокола от изслушването му пред дисциплинарнонаказващия орган. Други доказателства не са събрани и не са приложени в административната преписка. Тези обяснения не са обсъдени в заповедта и не са изложени мотиви защо, въпреки обясненията на служителя, че се касае за пропуск, издателят на заповедта е приел, че е налице виновно неизпълнение на служебните задължения. Не е проведено производство, в което да се изяснят обективно фактите и обстоятелствата по установените пропуски, а единствено въз основа на обясненията на служителя, отхвърлени без мотиви от страна на органа по назначаването е издадена заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

На служителя е вменено нарушение на чл. 2, т. 3, чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. В чл. 2, т. 3 от КПСДА е регламентиран правен принцип за добросъвестност при изпълнение на държавната служба, а именно, че служителят изпълнява служебните си задължения грижливо, старателно и отговорно. Нарушение на този принцип не се доказва. Видно от писмените обяснения, потвърдени при изслушването от ДНО, служителят е добросъвестен и отговорен. Стреми се да съгласува веднага всички преписки, които са в значителен обем. Допуснал е неволни грешки, дължащи се на заблуда, по пренебрежимо малък процент от обработените преписки, от което не са настъпили вредни последици. Няма нарушение и начл. 5, ал. 1 и ал. 2 от КПСДА, които разпоредби са общи и декларативни и не съдържат конкретни правила на поведение. В чл. 5, ал. 1 от КПСДА се декларира спазването на принципите по чл. 2, включително и на принципа по чл. 2, т. 3 от КПСДА, за който се посочи, че съдът не счита да е нарушен. В чл. 5, ал. 2 от КПСДА е въведено изискване към държавните служители да изпълняват задълженията и функциите си с необходимия професионализъм, като поддържат актуални знания и повишават уменията си, необходими за ефективното изпълнение на служебните си задължения. От мотивите на заповедта не става ясно как е нарушено общото изискване по чл. 5, ал. 2 от КПСДА и в коя конкретно хипотеза на посочената норма. В случая няма доказателства констатираните пропуски да са в резултат на липса на професионализъм, предвид и опитът, който служителят има в държавната администрация и конкретно в Агенция по заетостта. Няма данни и за липса на желание да се поддържат актуални знания и за повишаване на уменията. Не се доказва нарушение на чл. 5, ал. 2 от КПСДА, каквото е посочено като правно основание за издаване на процесната заповед. Същевременно неспазването на правилата на КПСДА е отделен вид дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл, различен от неизпълнението на служебните задължения по чл. 89, ал. 2, т.1 от ЗДСл, на което основание е издадена заповедта. Правната квалификация е неправилна.

Позоваването на задълженията от длъжностната характеристика също е бланкетно, без мотиви какво се изисква от държавния служител с т. 5.1, 5. 16, 7.11, 7. 15 и 7. 18 от длъжностната характеристика и как тези изисквания не са били изпълнени. Съгласно

т. 5. 1 от длъжностната характеристика, служителят оказва правна помощ на ръководството на Агенция по заетостта, на главния секретар и на директорите на дирекции с оглед законосъобразното осъществяване на техните функции. Такава правна помощ е оказвана и не може да се приеме, че това задължение не е изпълнено. По силата на т. 5. 16 се изисква изпълнение и на други задължения, възложени от директор на дирекция и началник отдел. В процесната заповед не е посочено какви други задължения са били възложени, от кого и защо се счита, че не са изпълнени. В т. 7. 11 се изисква ефективно изпълнение на задачите чрез събиране на информация, анализ на проблема, прилагане на систематичен подход, последователност и методичност, с оглед постигане на оптимален резултат, посредством предлагането на конструктивно решение. В заповедта липсва тълкуване на това задължение и мотиви кога, как, с какви действия и бездействия, кои конкретно задължения по посочения текст не са изпълнени. Същото се отнася и за т. 7. 15, съгласно която служителят носи пряка отговорност за поверената му документация и окомплектоването на документацията в съответните досиета. Тази разпоредба е и неприложима, доколкото не се касае за комплектоване на досиета. Текстът на т. 7. 18 възпроизвежда законови норми на ЗДСл относно дисциплинарната отговорност. Вменените дисциплинарни нарушения по посочените правни норми не са извършени и не са доказани от дисциплинарнонаказващия орган, на когото е доказателствената тежест.

Нарушена е и разпоредбата на чл. 91 ЗДСл. При определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание дисциплинарнонаказващият орган следва да извърши преценка на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, цялостното служебно поведение на държавния служител. В заповедта е посочено, че не са настъпили вреди и нарушенията не са умишлени. Не е обсъдено обаче цялостното служебно поведение на държавния служител, както и възраженията му, че се касае за неволна грешка, сторена без умисъл, несъзнателно, която се дължи на обема на работа и поредността на документите в деловодната система, което е създало в служителя погрешно убеждение, че е проверил процесните заявления, които е съгласувал. Видно от кадровото досие, срещу Е. И. И., който е дългогодишен държавен служител и служител на Агенция по заетостта от 2019 г., няма образувани други дисциплинарни производства, няма наложени дисциплинарни наказания. При преценка на цялостното поведение и на дадените от служителя обяснения може да се направи извод, че не е извършено виновно дисциплинарно нарушение, а допуснат пропуск, неволна грешка, която не може да бъде квалифицирана като виновно неизпълнение на служебни задължения. Служителят посочва, че е отговорен, стреми се да съгласува веднага, ритмично и целодневно документите, изготвени от дирекция „Мониторинг на дейностите по заетостта и трудовата миграция“. Държавният служител изпълнява добросъвестно служебните си задължения, а констатираните пропуски в работата му не са дисциплинарни нарушения, няма конкретно виновно неизпълнение на служебни задължения, както неправилно е приел дисциплинарно-наказващият орган.

Изложеното обосновава извод за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, на изискванията за форма на акта и на материалния закон, съставляващи основания за отмяна на заповедта.

С оглед изложеното, настоящият състав счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 43 – ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. И. И., с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет. 03, ап. 054 Заповед № РД – 11 – 00 – 2813/21.09. 2023г. на изпълнителния директор на Агенция по заетостта, с която на основание чл. 90, ал.1, т.1 от ЗДСл за нарушение на чл. 89, ал.1 и ал. 2, т. 1 от ЗДСл, чл. 2, т. 3 и чл.5, ал.1 и ал. 2 от Кадекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и неизпълнение на служебни задължения, които произтичат пряко от т. 5. 1, 5. 16, 7. 11, 7. 15, 7. 18 от длъжностната характеристика за длъжността „главен юрисконсулт“ в отдел „Правен“ на Агенция по заетостта е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител.

СЪДИЯ: